

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1765**z dnia 30 września 2015 r.****zmieniająca załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE w odniesieniu do statusu niemieckiego kraju związkowego Badenia-Wirtembergia oraz włoskiego regionu Dolina Aosty jako obszarów wolnych od zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 6572)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 2 i art. 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie 64/432/EWG ustanowiono zasady dotyczące wewnątrzunijnego handlu bydłem. Art. 9 tej dyrektywy stanowi, że państwo członkowskie posiadające obowiązkowy krajowy program zwalczania jednej z chorób zakaźnych wymienionych w wykazie w załączniku E (II) do tej dyrektywy może przedłożyć ten program Komisji do zatwierdzenia. Wykaz ten obejmuje zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła. Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy bydła to manifestacja najwyraźniejszych objawów klinicznych zakażenia wirusem opryszczki bydła typu 1 (BHV1). W art. 9 dyrektywy 64/432/EWG przewidziano także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzunijnym.
- (2) Ponadto art. 10 dyrektywy 64/432/EWG stanowi, że jeżeli państwo członkowskie uzna, że jego terytorium lub część jego terytorium są wolne od chorób wymienionych w załączniku E (II) do tej dyrektywy, przedkłada ono Komisji odpowiednią dokumentację towarzyszącą. W artykule tym przewidziano także dodatkowe gwarancje, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzunijnym.
- (3) Decyzją Komisji 2004/558/WE ⁽²⁾ zatwierdzono programy kontroli i zwalczania BHV1 przedstawione przez państwa członkowskie wymienione w załączniku I do tej decyzji w odniesieniu do regionów wymienionych w tym załączniku, do których zastosowanie mają dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG.
- (4) Ponadto w załączniku II do decyzji 2004/558/WE wymieniono regiony państw członkowskich uznane za wolne od BHV1, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG.
- (5) Wszystkie regiony Niemiec, z wyjątkiem krajów związkowych: Bawarii, Turyngii, Saksonii, Saksonii-Anhaltu, Brandenburgii, Berlina i Meklemburgii-Pomorza Przedniego są obecnie wymienione w wykazie w załączniku I do decyzji 2004/558/WE. Te kraje związkowe są wolne od BHV1 i w związku z tym figurują w wykazie w załączniku II do tej decyzji.
- (6) Niemcy przedłożyły Komisji dokumentację towarzyszącą dotyczącą uznania kraju związkowego Badenia-Wirtembergia za wolny od BHV1 oraz dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG.
- (7) Jak wynika z oceny dokumentacji towarzyszącej, przedłożonej przez Niemcy, kraj związkowy Badenia-Wirtembergia nie powinien już figurować w załączniku I do decyzji 2004/558/WE, lecz powinien być wymieniony w załączniku II do tej decyzji, a stosowanie dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG powinno zostać rozszerzone na ten kraj związkowy. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE.
- (8) Region Dolina Aosty we Włoszech figuruje obecnie w wykazie w załączniku I do decyzji 2004/558/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/558/WE z dnia 15 lipca 2004 r. wdrażająca dyrektywę Rady 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 249 z 23.7.2004, s. 20).

- (9) Włochy przedłożyły Komisji dokumentację towarzyszącą dotyczącą uznania regionu Dolina Aosty za wolny od BHV1 oraz dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG.
- (10) Jak wynika z oceny dokumentacji towarzyszącej, przedłożonej przez Włochy, region Dolina Aosty nie powinien już figurować w załączniku I do decyzji 2004/558/WE, lecz powinien być wymieniony w załączniku II do tej decyzji, a stosowanie dodatkowych gwarancji zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG powinno zostać rozszerzone na ten region. Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/558/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załączniki I i II do decyzji 2004/558/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG
Belgia	Wszystkie regiony
Republika Czeska	Wszystkie regiony
Niemcy	Kraje związkowe: Brema Hamburg Hesja Dolna Saksonia Nadrenia Północna-Westfalia Nadrenia-Palatynat Saara Szlezwik-Holsztyn
Włochy	Region Friuli-Wenecja Julijska Autonomiczna prowincja Trydent

ZAŁĄCZNIK II

Państwa członkowskie	Regiony państw członkowskich, do których mają zastosowanie dodatkowe gwarancje w zakresie zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG
Dania	Wszystkie regiony
Niemcy	Kraje związkowe: Badenia-Wirtembergia Bawaria Berlin Brandenburgia Meklemburgia-Pomorze Przednie Saksonia Saksonia-Anhalt Turyngia
Włochy	Region Dolina Aosty Autonomiczna prowincja Bolzano
Austria	Wszystkie regiony
Finlandia	Wszystkie regiony
Szwecja	Wszystkie regiony”